

[Udenrigsministeren.]  
nisterielle medarbejdere i tilfælde af sygdom  
o. lign.

**Skovmand:** Jeg takker ministeren for svaret. Jeg er ganske enig med ham i, at det er nogle udmærkede opgaver, legatet har støttet i tidens løb, og det var for så vidt ikke legatet som sådant, jeg havde noget at indvende imod, det var mere af principielle grunde, jeg rejste spørgsmålet, fordi jeg af det, der har været omtalt i aviserne, har fået den opfattelse, at det til en vis grad er kommet til at træde i stedet for udenrigsministerielle udgifter.

Nu taler ministeren om normale udgifter. Man kan selvfølgelig altid diskutere, hvad der kan betegnes som normale udgifter, men der er dog også opgaver, som, selv om de ikke normalt betegnes som normale, vel i virkeligheden kan og bør dækkes af statskassen. Jeg tænker især på løsningen af de problemer, som hjemvendte diplomater udsættes for med hensyn til deres boligforhold. Men jeg er glad for, at ministeren i øvrigt i sit svar har præciseret, at man ikke bruger legatet til udenrigsministerielle udgifter.

**Udenrigsministeren (Poul Hartling):** Det er klart, at der kan være tale om et afgrænsningsspørgsmål, hvad der er normale udgifter, og hvad der ikke er det. I de forhold, hvor der er modtaget penge fra legatet til dækning af udgifter, har jeg skønnet, at det, som jeg sagde før, var rimeligt og naturligt at modtage støtte. Det drejer sig ikke bare om dette legat, men også om andre, så når spørgeren taler om principielle grunde, må man gøre opmærksom på, at der i vore dages Danmark er adskillige tilfælde, hvor fonds eller legater dækker udgifter, som ligger i forlængelse af eller hænger sammen med statslige eller andre kommunale offentlige myndigheds udgifter. Man kan tænke på anbringelse af kunst i skoler og mange andre forhold.

Spørgsmål om, hvad der kan og bør dækkes af statskassen, skal naturligvis altid overvejes omhyggeligt, det vil jeg gerne understrege og så i øvrigt sige, at man plejer mest at få bebrejdelser, når man bruger statskassens penge; det kan altså også forekomme, at der kommer et skin af bebrej-

delse, når man ikke bruger statskassens penge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til boligministeren:

„Hvilke skridt agter ministeren at foretage for at hindre, at der gives tilladelse til modernisering af gamle, utidssvarende ejendomme mod lejernes ønske?“

**Hanne Reintoft:** En række gamle, nærmest saneringsmodne ejendomme i den indre by på Vesterbro osv. har efterhånden fået tilladelse til modernisering. Sidst er det sket med ejendommen Matthæusgade 27 - Valdemarsgade 31. Det er en ejendom, der vedligeholdes- og bygningsmæssigt er i meget, meget ringe stand. Den er opført i 1884 og er altså nærmest kassabel og har som de fleste ejendomme af denne art ikke været vedligeholdt i mange år. Københavns moderniseringsnævn har ikke desto mindre givet tilladelse til en modernisering til omkring 1/2 mill. kr. til trods for, at lejerne har protesteret, og til trods for, at den nuværende ejer kun har haft ejendommen 1 år.

Den midlertidige lejereguleringslovs § 13, stk. 3, giver nævnet mulighed for at modsætte sig modernisering, hvis foranstaltningen må anses for u hensigtsmæssig under hensyn til ejendommens alder, beliggenhed og beskaffenhed. Alligevel får mange af den slags gamle ejendomme glat væk moderniseringstilladelse, tit med uoprettelig ulykke for de nuværende beboere til følge. I den midlertidige lejereguleringslovs § 13, stk. 4, står, at hvis udlejer ikke ved sagens indbringelse for nævnet har ejet ejendommen i mindst 3 år, kan nævnet, når over halvdelen af lejerne skriftligt fremsætter krav herom, forlange, at iværksættelsen udsættes til et tidspunkt, der ligger indtil 5 år efter udlejers overtagelse af ejendommen. Dette gælder, uanset om foranstaltningen ikke kan anses for u hensigtsmæssig eller urimelig.

Disse lejere har modsat sig modernisering, og alligevel er der ikke taget hensyn til dem. Denne mulighed for at modsætte sig eller få udsat modernisering har Københavns kommunes moderniseringsnævn ikke benyttet sig af, og jeg vil appellere meget, meget varmt til ministeren om at gå ind i de sager og få gjort noget ved det, for folk, der bor